

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola II. Felicis Papae II. Ad Eosdem Et Ad Reliqvos Domini Sacerdotes.
De patienti sufferentia persecutionum & tribulationum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

gloria in sæcula sæculorum, amen. Valere vos opto, fratres carissimi. Data Idibus Februarii Agario & Iuliano viris clarissimis consulibus.

EPISTOLA II.

FELICIS PAPÆ II.

AD EOSDEM ET AD RELIQUOS

DOMINI SACERDOTES.

De patienti sufferentia persecutionum & tribulationum.

Felix sanctæ vniuersalis ecclesiæ papa, atque per gratiam Dei catholice & apostolicæ ecclesiæ urbis Romæ episcopus, vna cum sancto Concilio nostro reuerentissimorum sacerdotum, huc nobiscum conuenientium, in confirmatione piissimorum catholicæ ecclesiæ dogmatum, & reuelatione oppressorum fratrum, coepiscoporum videlicet nostrorum, qui rectam Nicæni Concilii tenent fidem, & qui fratres non infestant, vniuersis spiritualibus fratribus nostris, & reliquis in sacerdotali collegio Domino consecratis, atque omni plenitudini ecclesiæ catholice.

GRATIA vobis & pax multiplicetur in confortatione & sancti Spiritus communionem, quatenus in eo proficientes, a gloria in gloriam, virtutes annuntiemus ^{1. Pet. c. 2. v. 9.} eius, qui de tenebris nos vocauit in admirabile lumen suum, apud quem non est transmutatio, nec ^{1. Jac. c. 1. v. 17.} vicissitudinis obumbratio. Portate, fratres, hortamur, persecutiones & tribulationes patienter, vt eius inueniamini filii, quem quotidie patrem vocatis Deum in cælis: & in eo vincatis omnia, qui propter nos vicit omnia. ^{Rom. 8.} Qui etiam proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Imitatores quoque Dei conuenit in omni verbo & opere imitari Deum. Ideoque illud oportet nos dicere, quod ipse de se perhibuit Dominus: ^{Ioan. 14.} Veniet princeps huius mundi, & in me nihil inueniet. Venerunt & illi qui vos & nos persequuntur, quia vos sine nobis persequi non possunt, quoniam vnus Dei membra sumus, & vnum illius sacerdotium per eius sanctificationem retinemus, & in nobis de suis nihil inuenerunt: quia quidquid sumus, gratia Dei sumus, licet propterea calumniari nos irrationabiliter studuerint, quod facere solent ini-

Concil. Tom. 3.

Kk ij

mici, suam ex hoc cooperire dementiam properantes, quatenus per mendacium veritatem valeant obumbrare. *Scripti enim vobis*, inquit beatus Apostolus, *per multas lacrymas, non ut contristemini, sed ut sciatis, quam caritatem abundantius habeo in vobis.* Etenim detrahentibus detrahere, non est bonum, * *ut non ad ea quæ scripta sunt, commoti, iniuriæ certamen efficiamus.* Non debemus omnino timere opprobrium hominum, neque eorum exprobrationibus vinci, quoniam hoc nobis Dominus iubet per *Isaiam prophetam, dicens: Audite me, qui scitis iudicium, populus meus, in quorum cordibus lex mea est. Nolite timere opprobrium hominum, & blasphemias eorum ne timeatis.* Confidentes etiam quod in psalmo scriptum est: *Nonne Deus requirit ista? Ipse enim nouit abscondita cordis, & cogitationes talium hominum, quoniam vanæ sunt. Vana autem locutus est vnusquisque ad proximum suum, & labia dolosa in corde, & corde locuti sunt mala. Sed disperdet Dominus vniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam. Qui dixerunt, labia nostra a nobis sunt: quis noster Dominus est?* Nam si hæc in memoria retinerent, minime ad tantam profilerent iniquitatem. Non enim per probabilem & paternam doctrinam hoc faciunt, sed ut suam exerceant in seruos Dei vindictam. Scriptum namque est: *Via stulti recta in oculis eius. Et sunt viæ, quæ videntur homini iustæ, nouissima autem earum deducunt ad mortem.* Nos enim qui hæc patimur, iudicio Dei hæc referuare debemus, *qui reddet vnicuique secundum opera sua.* Qui etiam per ministros suos intonuit, dicens: *Mibi vindictam, ego retribuam.* Vos enim in recta fide, & pura ac bona succurrite voluntate vicissim, nec aliquis a supplemento fratris subtrahat manum: *quoniam in hoc, ait Dominus, cognoscent omnes, quia mei estis discipuli, si dilectionem habueritis adinuicem.* Vnde & ipse per Prophetam loquitur, dicens: *Ecce quam bonum, & quam iucundum, habitare fratres in vnum.* Spirituali dico habitaculo & concordia, quæ in Deo est, & vnitatem fidei huius delectabilis, secundum veritatem inhabitaculi, * quæ videlicet in Aaron magis decorabatur, atque sacerdotalem induentibus dignitatem, sicut vnguentum super caput, principalem intellectum irrigans, & vsque ad ipsam extremam scientiam deducens. In hoc enim habitaculo benedictionem & æternam vitam promisit Dominus. Huius

1. Cor. 2.

Isa. 51.

Psal. 43.

Psal. 11.

Prout. 12.

Prout. 14.

Ier. 25.

Denter. 32.

Rom. 12.

Ioan. 13.

Psal. 132.

ergo prophetica vaticinationis meritum amplectentes, fraternam præsentem syllabam exposuimus, nostra propter caritatem minime quærentes, aut quæsituri. Non enim detrahentibus bonum est detrahere, aut palo, secundum vulgarem fabulam, excutere palum. Absit. Non sunt nostra ista: quapropter hæc auertat diuinitas. Non sunt edocti habitus nostri ita vincere, sed in patientia longanimitatis & spiritu humilitatis: quia sicut per duritiam minime (vt propheticè dicamus) *purgatur nigella*, ita nec *pa-* Dan. 3. cis soporatus fructus intelligentiæ per asperitatem exprimitur. Propter hoc enim & verborum supportauimus colaphos, vt vel paulatim valeamus eum imitari, qui propter nos se humiliare dignatus est, & extremæ illius vltionis per hanc plagam verba declinemus. Audiamus ergo, & consentiamus ecclesiæ oratori, qui per linguam Spiritus sancti clara voce exclamat, dicens: *Omnia vobis in caritate* 1. Cor. 16. *fiant*: Ergo siue quarimus, siue tantummodo dicimus, & tantummodo audimur, caritas intercedat. Ars aliqua existat ad compositionem concordia boni & coniunctionem. Oportet enim, de Deo quærentibus nobis spiritu rectitudinis mentis nostræ dinumerantes intentiones templum pacifice inhabitare in eum propter Dominum, qui per Prophetam locutus est: *Querens quære, & apud* Isa. 21. Iuxta 70. *me habita*. Speculum enim dedit nos Deus populo suo, & oportet eos, qui a Deo sunt deputati sacerdotium adipisci, ita in humilitate gressuum mentis adinuicem tendere, vt in melius ædificentur hi, qui ad nos respiciunt, quam (quod dicere * piget) per nostram discordiam semitam pedum eorum concutere. Ad concordiam inclinemus nos ipsos, * & vnum in caritate sapiamus. Humilitatem veneremur, per quam apprehendi solet altitudo spiritus. Si enim amplius vsq; adhuc taciturnitatem, quam verborum garrulitatem * dileximus, hoc quidem bene habere arbitrati sumus, ne scriptis vestris reciproca respondentibus, iniuriæ fomitem exhortemur, & pusillanimitate diiudicemur ab eo, qui omnia ad caritatem dirigere promulgauit. Orauimus vero & tunc ostium circumstantiæ labiis nostris imponi, & verbum insonitum concipere potius quam * verbum sonabile: & hoc tamen mihi donum est a Domino, & *factus sum sicut homo non audiens, & non ha-* Psal. 37.

Kk iij

*Ecclef. 3.**bens in ore suo redargutiones. Sed quia tempus est loquendi & tempus tacendi, aperio verbum, & claudio ostium per taciturnitatem, competenter exorans: Domine labia mea aperies, & respondeam exprobrantibus mihi verbum.**Psal. 50.**ries, & respondeam exprobrantibus mihi verbum.**Psal. 118.*

Licet enim tacuissimus, non semper tamen tacebimus, adaperiente nobis Domino claves verbi. Igitur directi in præsentia a beatitudine fraternitatis vestræ apocrifarii, post multas factas inter nos de ecclesiastica requisitione dissonantes sermocinationes, in fine ad hoc peruenerunt, admonentes nos atque hortantes interpretari vnus veri Christi Dei nostri voluntatis intellectum, atque huiusmodi interpretationem destinare vestræ sacratissimæ venerationi. Nos autem acceptâ habentes bonæ conscientie prædictorum venerabilium virorum admonitionem, cognoscentes autem & quæ principatus apostolorum summitas docet, paratos esse ad satisfactionem omni poscenti verbum de spe,

1. Pet. 3.

quæ in nobis est, secundum Dei timorem, mansuetudinemque ad bonam scientiam temperantes, super tali tantummodo requisitione mentem nostram per has syllabas exponimus, superfluam exercitationem & altercationem verborum, propter satietatem & præsentis temporis incongruitatem, declinantes ac præcauentes, nihil omnino aliud intelligentes, aut proferentes vel dicentes, quam quod audiuimus & cognouimus a sanctis & vniuersalibus magnis apostolis, eorumque successoribus, & patres nostri enarrauerunt nobis, & audientes prædicauimus, ad supernam tendentes vocationem. Nostrum est studium, vbi pacis constitutio manet his, qui in stadio pietatis sunt, bene vnica gloria intercessori tribuitur & corona. Deo manifestati sumus, qui iudicat omnia, & comprobat. Non iurgialiter stamus, non ad contradictionem respicimus, nec fauorem inanem amplectimur: sed in verbo Dei proposito, huiusmodi requisitionis resolutionem fecisse dignoscimur, confidentes quoniam pacis Dominus Deus ad alterutrum nostrorum vnitatem & dilectionem conferuabit in gloria eius benignissimæ maiestatis. Omnem cum vestra beatitudine in Christo existentem fraternitatem, tam nos, quam qui nobiscum sunt, multum salutamus. Data 8. Kalend. Nouembris Philemone & Artico viris clarissimis consulibus.